

Domslut

- 1) Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

ska tolkas så,

att det vid bedömningen av huruvida en person som har ingått ett avtal som omfattas av artikel 17.1 c kan anses vara "konsument", i den mening som avses i den bestämmelsen, ska tas hänsyn till de samtida eller framtida syftena med att ingå avtalet, oberoende av om den verksamhet som denna person utövar är som anställd eller som egenföretagare.

- 2) Artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012

ska tolkas så,

att det, vid fastställandet av huruvida en person som ingått ett avtal som omfattas av artikel 17.1 c kan anses utgöra en "konsument", i den mening som avses i den bestämmelsen, kan tas hänsyn till det intryck som personens handlande ger avtalsparten, bland annat att den person som hävdar en ställning som konsument inte reagerar på avtalsvillkor där denne beskrivs som näringsidkare, att denne ingått avtalet genom en mellanman som bedriver kommersiell verksamhet på det område som avtalet avser och som efter att kontraktet undertecknats förhört sig hos den andra avtalsparten om möjligheten att nämna mervärdesskatten på fakturan samt att personen i fråga sålt varan kort tid efter det att avtalet ingicks och eventuellt gjort en vinst.

- 3) Artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012

ska tolkas så,

att om det visar sig omöjligt att vid helhetsbedömningen av de upplysningar som står till förfogande för en nationell domstol fastställa vissa omständigheter i samband med att ett avtal ingås, bland annat vad gäller uppgifter i avtalet eller medverkan av en mellanhand vid avtalets ingående, ska bevisvärdet av upplysningarna bedömas enligt nationell rätt, inbegripet frågan huruvida tveksamheten ska vara till fördel för den person som åberopar ställningen som konsument, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 213, 30.5.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – État belge, Promo 54 mot Promo 54, État belge

(Mål C-239/22 (¹), État belge och Promo 54)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 12.1 och 12.2 – Leverans före första besittningstagandet av en byggnad eller delar av en byggnad och den mark byggnaden står på, utom leveranser – Avsaknad i nationell rätt av bestämmelser som fastställer närmare regler för tillämpning av kriteriet avseende första besittningstagandet – Artikel 135.1 j – Undantag från skatteplikt – Leverans, efter ombyggnation, av en byggnad som varit föremål för ett första besittningstagande före ombyggnationen – Nationell förvaltningsrättslig doktrin enligt vilken byggnader som genomgått betydande ombyggnationer likställs med nya byggnader)

(2023/C 164/22)

Rättegångspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge, Promo 54

Motparter: Promo 54, État belge

Domslut

Artikel 135.1 j i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 12.1 och 12.2 i samma direktiv,

ska tolkas så,

att det undantag från skatteplikt som föreskrivs i den förstnämnda bestämmelsen för leverans av byggnader eller delar därav och den mark de står på, utom leveranser före första besittningstagandet, också är tillämpligt på en byggnad som varit föremål för ett första besittningstagande före dess ombyggnation, även om den berörda medlemsstaten i sin nationella lagstiftning inte har fastställt närmare regler för tillämpningen av kriteriet om första besittningstagandet på ombyggnation av byggnader, vilket den sistnämnda av dessa bestämmelser gav den rätt att göra.

(¹) EUT C 257, 4.7.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Bolloré logistics SA mot Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(Mål C-358/22 (¹), Bolloré logistics)

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Tullkodex för gemenskapen – Artikel 195 – Artikel 217.1 – Artikel 221.1 – Gemensamma tulltaxan – Skyldigheter för den som gått i borgen för gäldenärens tullskuld – Tillvägagångssätt vid underrättelse om tullskuld – Den som är gäldenär för tullskulden har inte i vederbörlig ordning underrättats om de tullar som tullskulden avser – Huruvida tullskulden förfallit till betalning gentemot borgensmannen med solidariskt betalningsansvar)

(2023/C 164/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Bolloré logistics SA

Motparter: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Domslut

Artiklarna 195, 217.1 och 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005,

ska tolkas så,

att tullmyndigheterna inte kan kräva att den borgensman som avses i nämnda artikel 195 ska betala en tullskuld så länge som gäldenären inte har underrättats om tullarna i vederbörlig ordning.

(¹) EUT C 340, 5.9.2022